

TÜRK XALQLARI ƏDƏBİYYATI (II) BEYNƏLXALQ UŞAQ ƏDƏBİYYATI KONQRESİ

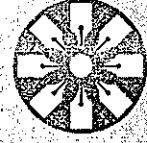
MATERİALLAR

Çağ Öyrətim İsləmləri
QAFQAZ UNIVERSİTETİ

AZƏRBAYCAN VAZİCİLƏR
BİRLİYİ

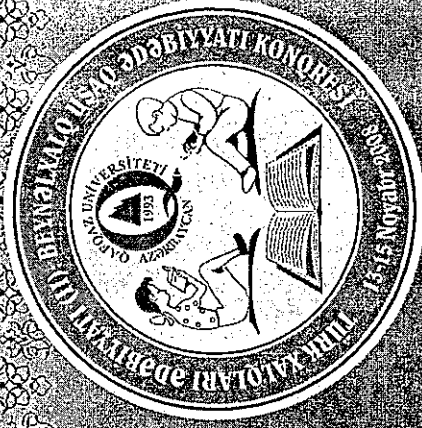
TÜRKİYE VAZİRLƏR
BİRLİYİ

TÜRKSOY - TÜRK KÜLTÜR VE
SƏNATLARI ORTAK YÖNƏTİMİ

TÜRK XALQLARI ƏDƏBİYYATI (II) BEYNƏLXALQ UŞAQ ƏDƏBİYYATI KONQRESİ

2-ci kitab

TÜRK XALQLARI ƏDƏBİYYATI (II) BEYNƏLXALQ UŞAQ ƏDƏBİYYATI KONQRESİ

MATERİALLAR

Qafqaz Universiteti, Bakı - Sumqayıt əsəssəsi, 16-cı km., AZ0101, Xirdalan - Bakı / Azərbaycan
Tel: (+994 12) 445 28 62/66, Faks: (+994 12) 448 28 61/67, e-mail: info@qafqaz.edu.az
www.qafqaz.edu.az

Qafqaz Universiteti
Bakı, 13-15 noyabr 2008

2-ci kitab

Platin Sponsor

BANK ASYA
ASTA KƏTİMLİK BANKI A.Ş.

Gizil Sponsorlar

TEMİZLİKLIK

LANKAXULUQ
LAYNIN GRUPOU

AZERSUN
AZERSUN HOLDING

İÇİNDƏKİLƏR

KONQRESİN YEKUN BƏYANATI

iii

UŞAQ VƏ ƏDƏBİYYAT

1

ŞİDDETİN ESTETİZE EDİLMƏSİ VE ÇOCUK: TARTIŞMAYA AÇILARAK DEĞERSİZLEŞTİRİLEN DEĞERLER <i>Prof. Dr. Nazan BEKİROĞLU</i>	612
İBRAHİM ALÂATTİN GÖVSA'NIN ÇOCUK ŞİİRLERİ <i>Yrd.Doç. Dr. A. Mecit CANATAK</i>	615
TANZİMATTAN GÜNÜMÜZE ÇOCUK EDEBİYATI <i>Öğr. Gör. Alaattin ŞAHİN</i>	622
ÇOCUK YAZARI - EMİN ABİD <i>Ali Şamil Hüseyn oğlu</i>	626
KARS YÖRESİNDEN ÇOCUK EDEBİYATI ÖRNEKLERİ VE YAZARLARI <i>Öğr. Gör. Berna ÜRÜN</i>	632
ÇOCUĞUN GELİŞİM SÜRECİ İÇERİSİNDE ÇOCUK TİYATROLARININ YERİ VE ÖNEMİ <i>Arş. Gör. Buket DEDEOĞLU, Arş. Gör. Banu ÖZDEMİR</i>	636
KAZAK ÇOCUK EDEBİYATININ GELİŞME YOLLARI <i>Prof. Dr. Danday İSKAKOV</i>	639
UŞAQ ƏDƏBİYYATINDA FANTASTİKADAN REALLİĞA <i>Prof. Dr. Əjdər AĞAYEV, Öğr. Gör. İbrahim KURT</i>	643
MİZAH VE ÇOCUK <i>Erbay KÜCET</i>	645
XANIMANA ƏLİBƏYLİ YARADICILIĞININ BƏDİİ XÜSUSİYYƏTLƏRİ <i>Dr. Ətrabə GÜL</i>	647
TÜRKİYE ÇOCUK EDEBİYATINDA ŞİİR VE NEDEN ÇOCUKLAR İÇİN YAZDIM <i>Gökhan AKÇİÇEK</i>	650
MÜASİR UŞAQ ƏDƏBİYYATININ PROBLEMLƏRİ <i>Qəşəm NƏCƏFZADƏ</i>	653
WHITHER THE AGE OF INNOCENCE?: THE IMAGE OF 'OTHER' IN OMER SEYFETTİN'S STORIES FOR CHILDREN <i>Guldeniz KIBRIS</i>	660
EDEBİYATINDA ÇOCUK ROMANLARI VE MUZAFFER İZGÜ <i>Yrd. Doç. Dr. Hüseyn TUNCER</i>	664
У.С. АРБАТЛЫНЫНЪ "ЧОДЖУКЪЛАРА АРКЪАДАШ" ДЕРСЛИГИНЕ ДАИР <i>Исмаил АСАНОГЪЛЫ Керим</i>	668
ÇOCUK EDEBİYATINDA ŞİİR VE DAĞLARCA <i>Yrd. Doç. Dr. Mehmet YARDIMCI</i>	671
AZERBAJCANLI ŞAİR NEBİ XEZRİ'NİN ŞİİRLERİNDE ÇOCUK VE GELECEK NESİL ALGILAMASI <i>Yrd. Doç. Dr. Mital DURMUŞ</i>	678
ÇOCUKLARDA KİŞİLİK VE MANEVİYATIN GELİŞTİRİLMƏSİ AÇISINDAN CAHİT ZARİFOĞLU'NUN MASALLARI VE ÇOCUK ŞİİRLERİ <i>Dr. Özlem FEDAI</i>	684

ix

MİKAYIL MÜŞFİK'İN ÇOCUK ŞİİRLERİ <i>Dr. Pervane BAYRAM</i>	690
ИСТИҚЛОЛ ДАВРИ ЎЗБЕК БОЛАЛАР АДАБИЁТИ: АНЪАНА, ВОРИСИЙЛИК ВА ИЗЛАНИШ <i>Раҳматулла БАРАКАЕВ</i>	696
ÇOCUK RUHLU ŞAİR YA DA ÇOCUKLARIN ŞAİRİ GÖKHAN AKÇİÇEK (HAYATI, SANATI VE ESERLERİ) <i>Yrd. Doç. Dr. Salih OKUMUŞ</i>	700
M.AKİF'İN ÇOCUĞA PEDAGOG VE PSİKOLOG OLARAK YAKLAŞIMI <i>Öğr. Gör. Seriyne GÜNDOĞDU</i>	710
UŞAQ ƏDƏBİYYATIMIZIN PROBLEMLƏRİ <i>Sərvaz HÜSEYNOĞLU</i>	713
UŞAQ DÜNYASI VƏ UŞAQ ƏDƏBİYYATI <i>Bəhram ƏSƏDİ</i>	716
GÜNEY AZƏRBAYCANDA UŞAQ ƏDƏBİYYATI İLƏ BAĞLI ÇƏTİNLİKLƏR ! <i>Həsən RAŞİDİ</i>	718
UŞAQ VƏ DİL	721
TÜRK AZERİ ATASÖZLERİNDE ÇOCUK VE EĞİTİMİ <i>Dr. Ahmet ÖKSÜZ</i>	722
ÇOCUKLAR ÖZEN İSTER <i>Dr. Ali Osman SOLMAZ, Dr. Tuncay BÖLER</i>	727
AZERBAJCAN'DA ÇOCUKLARA VERİLEN İSİMLER <i>Dr. Erdal KARAMAN</i>	731
UŞAQ ŞEİRİNDƏ YAMSILAMALAR <i>Dr. İslam HÜSEYNOV</i>	737
UŞAQ VƏ KLASSİK ƏDƏBİYYAT	743
NÂBİ'NİN HAYRİYYE'SİNDE OĞLU EBU'L-HAYR MEHMET ÇELEBİ'YE ÖĞÜTLERİ <i>Dr. Hikmet ATİK</i>	744
SEYYİD AZİM ŞİRVANİ: BİR ŞAİR VE BİR EĞİTİMCİ <i>Yrd. Doç. Dr. Ömer BAYRAM</i>	750
SEYYİD AZİM ŞİRVANİ'NİN ÇOCUKLARA YÖNELİK İLMİ FAALİYETLERİ <i>Öğr. Gör. Setter DURMAZ</i>	755
UŞAQ ƏDƏBİYYATINDA ÇAĞDAŞ TƏMAYÜLLƏR	763
"DEDE KORKUT": BİR MENTOR <i>Yrd. Doç. Dr. Aysun ERGİNER</i>	764
KIZ ÇOCUKLARININ SİYASAL SÜRECE KATILIMINDA ÇOCUK EDEBİYATININ ROLÜ VE ÖNEMİ <i>Öğr. Gör. Uğur Arif BÖLEK, Öğr. Gör. Berrin BÖLEK</i>	769
ÇOCUK VE GENÇLİK EDEBİYATINDA YENİ KONULAR VE YENİ YÖNELİMLER <i>Yrd. Doç. Dr. Medine SİVRİ</i>	773
ÇOCUKLARIN SİYASAL TOPLUMSALLAŞMA SÜRECİNDE NASREDDİN HOCA FIKRALARININ ROLÜ <i>Öğr. Gör. Uğur Arif BÖLEK, Öğr. Gör. Berrin BÖLEK</i>	778

TEKERLEMELİ BİR ÇOCUK OYUNUNUN VARYANLARI VE KÖKENİ ÜZERİNE BİR DEĞERLENDİRME: "İSTANBUL'UN PARKI" <i>Arş. Gör. Abdulselam ARVAS</i>	784
MUĞLA ÇOCUK FOLKLORUNDA OYUN VE OYUNUN İŞLEVİ <i>Yard. Doç. Dr. Ali Abbas ÇINAR</i>	790
TÜRK VE İNGİLİZ NİNNİLERİNDE ÇOCUK DÜNYASININ TASVİRİ <i>Öğr. Gör. Ali BERKET, Öğr. Gör. Serap MAGILL</i>	797
ÇOCUK EDEBİYATINDA NİNNİLERİN YERİ VE İGNAS KUNOŞ'UN 1925'TE DERLEDİĞİ İLK TÜRKÇE NİNNİLER <i>Prof. Dr. Ali ÇELİK</i>	801
UŞAQ FOLKLORU: RİTUAL VƏ JANRIN BƏZİ PRAQMATİK ASPEKTLƏRİ <i>Doç. Dr. Ağavərli XƏLİL</i>	805
TAPMACALARDA MİFOLOJİ MOTİVLƏR <i>f.e.n. dos. Avtandil AĞBABA</i>	809
ORTAK ANONİM TÜRK HALK EDEBİYATI ÜRÜNLERİNDEN BİLMECENİN ÇOCUK EDEBİYATINA KATKILARI <i>Arş. Gör. Ayhan KARAKAŞ</i>	813
ÇOCUK EĞİTİMİNDE FOLKLOR/HALKBİLİMİNDEN YARARLANMA ÜZERİNE <i>Yrd. Doç. Dr. Birol AZAR</i>	817
MÂNİLERİN ÇOCUĞUN EĞİTİMİNDE YERİ <i>Arş. Gör. Buket DEDEOĞLU, Arş. Gör. Banu ÖZDEMİR</i>	825
NOQAY XALQ NAĞİLLARININ (ERTENGİ LƏRİN) TƏSNİFATI VƏ "İTİN PİŞİYİ SEVMƏMƏSİ" İLƏ "NOQAY VƏ ŞEYTAN" NAĞİLLARININ MƏTNİ <i>Əhməd ƏHMƏDOV</i>	828
AYPARA KİTABI AZƏRBAYCAN ƏLİFBASI İLƏ <i>Fəridə SÜLEYMANİ (AYTƏKİN)</i>	835
KİRSAL ALANDA ÇOCUKLAR İÇİN KULLANILAN EL SANATLARI ÜRÜNLERİ: TÜRKİYE (AKDENİZ BÖLGESİ) ÖRNEĞİ <i>Yrd. Doç. Dr. Feryal SÖYLEMEZOĞLU, Prof. Dr. Zeynep ERDOĞAN, Prof. Dr. Gürsel DELLAL</i>	837
S.S. AHUNDOV'UN ÇOCUKLAR İÇİN YAZDIĞI "QORXULU NAĞİLLAR"IN İNCELENMESİ <i>Öğr. Gör. Zabitə TEYMURLU, Lalə QASIMOVA</i>	841
TÜRK HALKLARININ MASALLARINA KARŞILAŞTIRMALI BİR BAKIŞ <i>Doç. Dr. Makbule MUHARREMOVA</i>	845
İMAN ƏSASLARI BAXIMINDAN AZƏRBAYCAN ATALAR SÖZLƏRİ <i>f.e.n. Dos. Məmmədali BABAŞLI</i>	848
BATTAL GAZİ DESTANINDAN ÇOCUKLAR İÇİN ALINACAK ÖĞÜTLƏR <i>Öğr. Gör. Mehmet TURMUŞ</i>	856
UNUTTURULAN TÜRK DİYARI REVAN'A AİT HİKÂYELER VE BU HİKÂYELERDEKİ ANA MOTİFLER <i>Mintez ŞİMŞEK</i>	858
TÜRK HALK OYUNLARININ ÇOCUK GELİŞİMİ ÜZERİNDEKİ EĞİTSEL İŞLEVLERİ <i>Arş. Gör. Neslihan ERTURAL, Arş. Gör. M.Serkan ERTURAL</i>	860
TÜRKMEN KÜLTÜRÜNDE ÇOCUK VE HÜVDİ (NİNNİ) GELENEĞİ <i>Yard. Doç. Dr. Ramazan ÇAKIR</i>	866
KAŞGARLI'DAN ÇOCUKLARA ÖĞÜTLƏR <i>Öğr. Gör. Seyran GAYIBOV</i>	871

UŞAQ VƏ MİLLİ-MƏNƏVİ DƏYƏRLƏR 877

MİLLİ VE MANEVİ DEĞERLERİMİZ AÇISINDAN ÇOCUK
EDEBİYATIMIZDAKİ TERMİNOLOJİ VE ÖNEMİ
Doç. Dr. Abdurrahim GÜZEL 878

DİNİ VE AHLÂKİ DEĞERLER AÇISINDAN ÇOCUK KLASİKLERİNİN DEĞERLENDİRİLMESİ
Arş. Gör. İbrahim TURAN 886

DİNİ ÇOCUK EDEBİYATI VE İLÂHİYAT PROGRAMLARI
Prof. Dr. Talat SAKALLI 893

UŞAQ MƏTBUATI 897

MEHMET ŞEMSEDDİN'İN ÇOCUK DERGİCİLİĞİ ÜZERİNE
Doç. Dr. Aziz KILINÇ, Fatih TANRIKULU 898

BİR ÇOCUK DERGİSİ OLARAK GONCA
Murat KAYA 909

İLK UŞAQ JURNALI «DƏBİSTAN» VƏ ONUN DİL TƏCRÜBƏSİ
f.e.n. Sevdə SADIQOVA 915

UŞAQ SƏSLİ, GÖRÜNTÜLÜ VƏ DÖVRİ NƏŞRLƏRİ 921

TÜRKİYE'DE ÇOCUK KİTAPLARININ GELİŞİMİ
Yrd. Doç. Dr. Ebru Hasibe TANJU 922

UŞAQ ƏDƏBİYYATININ TƏRCÜMƏSİ - KİM NƏYİ KİMLƏR ÜÇÜN TƏRCÜMƏ EDİR ?
f.e.n. Nərimnə ƏLİYEVƏ 929

UŞAQ KİTABLARININ NƏŞRƏ HAZIRLANMA PRİNSİPLƏRİ
Dr. Vüsalə MUSALI 933

ERKEN ÇOCUKLUK DÖNEMİ ÇOCUK KİTAPLARINDA
BİÇİMSELLİK (METİN, DİL VE RESİMLEMƏ)
Öğr. Gör. Münevver Can YAŞAR, Yrd. Dr. Zeliha G. YAZICI 936

UŞAQ TƏLİM VƏ TƏRBİYƏSİ 941

İMAM GAZZALİ'NİN "EY OĞUL" ADLI ESERİ VE ÇOCUK EĞİTİMİNDEKİ YERİ
Prof. Dr. Abdulkərim YÜCE 942

UŞAQ ƏDƏBİYYATINDA ƏXLAQ TƏRBİYƏSİ MƏSƏLƏLƏRİ
Öğr. Gör. İbrahim KURT 947

ANADİLİ ÖNEMİ, EĞİTİMİ-ÇOCUK EDEBİYATI ÜRÜNLERİ İLİŞKİSİ
Yrd. Doç. Dr. Ali ÇAVUŞOĞLU 951

İTAAT KÜLTÜRÜ KAZANDIRMA ARACI OLARAK HİKÂYE VE MASALLAR:
"İL MƏŞRUTİYET DÖNEMİ ÇOCUK DERGİCİLİĞİ ÖRNEĞİ"
Yrd. Doç. Dr. Ali GURBETOĞLU 955

B. VAHABZADƏYƏ GÖRƏ CƏMİYYƏTİN FORMALAŞMASINDA
UŞAQLARA VERİLƏN TƏLİM-TƏRBİYƏNİN ÖNƏMİ
Öğr. Gör. Bayram GÜNDOĞDU 960

UŞAQ ƏDƏBİYYATININ TƏDRİSİNDƏ KOMPÜTER TƏLİM
PROGRAMLARINDAN İSTİFADƏNİN YOLLARI
Öğr. Gör. Etibar SEYİDZADƏ 964

TÜRKÇE ÖĞRETİMİNDE YENİ YAKLAŞIMLAR VE ÇOCUK KİTAPLARI <i>Prof. Dr. Firdevs GÜNEŞ</i>	969
TÜRKÇE ÖĞRETİMİNDE ÇOCUK KİTAPLARININ DİL ÖĞRETİMİ ARACI OLARAK KULLANILMASI <i>Yrd. Doç. Dr. Hülya YAZICI OKUYAN</i>	977
EĞİTİM DEĞERLERİ AÇISINDAN ÇOCUK EDEBİYATI <i>Öğr. Gör. Dr. Kelime ERDAL</i>	981
KAFLININ MAKALELERİNDE ÇOCUK VE EĞİTİM <i>Dr. Muharrem KAPLAN</i>	989
PSİKOLOJİK AÇIDAN ÖLÜM OLAYININ ÇOCUKLAR ÜZERİNE ETKİSİ VE "ÖLÜM EĞİTİMİ" <i>Prof. Dr. Mustafa KÖYLÜ</i>	992
ÇOCUĞUN OKUMA ALIŞKANLIĞI KAZANMASINDA EBEVEYNİN ROLÜ VE MESULİYETİ <i>Osman KAPLAN</i>	999
DEDE KORKUT DESTANININ SOSYAL BECERİLER AÇISINDAN ANALİZİ <i>Yrd. Doç. Dr. Rukiye ŞAHİN, Saadet Demirbağ BOLAT, Süleyman ÇİFCİ</i>	1004
0-6 YAŞ GRUBU ÇOCUKLARDA DİL GELİŞİMİ <i>Öğr. Gör. Salih SAVAŞ</i>	1008
ÇOCUKLARA TEMEL DEĞERLERİ KAZANDIRMANIN ÖNEMİ <i>Yard. Doç. Dr. Zühal ÇUBUKÇU</i>	1012
MÜƏLLİFLƏR İNDEKSİ	1021

ÇOCUK RUHLU ŞAİR YA DA ÇOCUKLARIN ŞAİRİ GÖKHAN AKÇİÇEK (HAYATI, SANATI VE ESERLERİ)

Yrd.Doç.Dr. Salih OKUMUŞ

Ordu Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi,
Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Öğretim Üyesi

Ordu / TÜRKİYE

salihokumus@gmail.com, salihokumus@salihokumus.com

SUMMARY

Turkish children literature, which begins with Tanzimat literature, enters into a serious growth period after the Cumhuriyet has born. Beyond 1960's it becomes a subdivision of literature. In this communique we researched the life, art and work of Gökhan Akçiçek who has got important poems in children literature.

1. GİRİŞ

Çocuk edebiyatı, çocuğun dünyasına hitap eden, onların hayal, duygu ve düşünce dünyalarını geliştiren bir türdür. Eğitirken eğlendirmeyi amaçlar. Ayrıca çocukların ruhsal gereksinimlerine de katkıda bulunur. Çocuğun dil ve dinleme yeteneğinin gelişmesini sağlar. Çocukları eğitir ve onları yaratıcı etkinliklere yönlendirir.¹

Bu tür eserlerle ilk olarak Batı edebiyatında karşılaşılır. Batı dünyasında çocuk edebiyatının gelişmesi daha çok sanayileşme, aydınlanma ve ulus devleti oluşturma aşamasıyla ilişkilidir. XX. yüzyılda ise çocuk edebiyatı en zengin dönemini yaşar. Çocuğa yönelik birçok eser yazılır. Çocuk edebiyatının uzmanlık işi olduğu anlaşılır ve uzman kişilerin yetiştirilmesine önem verilir.

Ülkemizde çocuk edebiyatı Tanzimat dönemiyle başlar. Bu durum daha ziyade o dönemin modernleşme çabalarının bir sonucudur. Ancak Batıda olduğu gibi bizde de Tanzimat'tan önce sözlü edebiyat ürünlerine rastlanır. Masal, bilmece, tekerleme, atasözleri, Nasrettin Hoca fıkraları, Karagöz ve meddah oyunları bu ürünlerin arasında sayılabilir. Araştırmacıların birçoğu çocuk edebiyatının, muhayyilemizde önemli bir yeri olan ninni ve masallarla ortaya çıktığını söyler.²

Tanzimat'tan önce de çocuklara yönelik kitapların yazıldığı görülür. Daha çok öğüt verme amacıyla yazılan bu eserler, bir yandan da öğretici yönleriyle dikkati çekerler. Nâbi'nin "Hayriyye"si ile Sümbülzâde Vehbi'nin "Lütfiyye" si buna örnek verilebilir. Bu eserler çocuklar için

yazılmış olmalarına rağmen daha çok büyüklere yönelik eserlerdir. Yusuf Kamil Paşa'nın Fenelon'dan çevirdiği Telemak da eğlendirirken eğiten bir eserdir. 1869 yılında yayımlanan "Mümeyyiz" dergisinde çocuklar için bilmece ve roman tefrikaları yer alır. Ahmet Mithat'ın "Hace-i Evvel" ve "Kissadan Hisse" isimli eserlerinin bir kısmı ilk çocuk kitapları arasında sayılabilir.³

Türkiye'de yayınlanan ilk modern çocuk kitapları, çeviriler vasıtasıyla dilimize kazandırılır. Bilhassa Şinasi, R.Mahmut Ekrem ve Ahmet Mithat'ın Fransızca şiir ve hayvan öykülerini içeren çevirileri dikkati çeker. Ardından R.Mahmut Ekrem'in, "Tefekkür"ü ile Muallim Naci'nin "Ömer'in Çocukluğu" isimli eserleri yayınlanır. Çaylak Tevfik ise 1883'te Nasreddin Hoca fıkralarını toplar.

XIX. yüzyılın sonları ile XX. yüzyılın başlarında Ahmet Rasim, Ahmet Mithat, Ziya Gökalp, Ömer Seyfettin, Tevfik Fikret, Ali Ekrem Bolayır, İbrahim Alaattin Gövsa, Ali Ulvi Elöve ve Aka Gündüz çocuk edebiyatı yazarları arasında yer alan önemli isimlerdir. Millî edebiyat döneminde ise Ziya Gökalp, Ömer Seyfettin ve diğer sanatçılar dil bilincini geliştirerek, millî değerler doğrultusunda çocuklara yönelik eserler vermişlerdir.⁴ Cumhuriyetin kuruluşundan sonra, ulusal egemenlik kavramının etkisiyle çocuk edebiyatı daha da gelişir. Harf devrimiyle yeni bir dönem başlar. Yeni harflerle kitaplar basılır. Çocuklar daha çok önemsenir. Çocukların toplum içinde özel bir yeri olduğu vurgulanır. Bu dönemin yazarları arasında Reşat Nuri Güntekin, Mahmut Yesari, Peyami Safa, Abdullah Ziya Kozanoğlu, Kemalettin Tuğcu gibi isimler sayılabilir.

1960'lardan sonra çocuk kitaplarında artış görülür. Çocuk etkinlikleri düzenlenir. Kitap haf-

¹ Tuncer Hüseyin, Yardımcı Mehmet; Çocuk Edebiyatı, MEB Yay., Ank. 2000, s. 17-18

² Daha geniş bilgi için bkz.:Engintün, İnci; "Çocuk Edebiyatına Toplu Bir Bakış", Yeni Türk Edebiyatı Araştırmaları, Dergah Yay., 2. Baskı, İstanbul, Ekim 1991. Kıbrıs, İbrahim; Uygulamalı Çocuk Edebiyatı, Eylül Yay., Ankara 2000. Yalçın Alemdar, Aytas Gıyasettin; Çocuk Edebiyatı, Akçağ Yay., Ankara 2002.

³ Yalçın Alemdar, Aytas Gıyasettin; Çocuk Edebiyatı, Akçağ Yay., Ank. 2002, s.12

⁴ Yalçın, Aytas; (2002: 13)

alarına ve kitap sergilerine yer verilir. Türk Dil Kurumu ve Kültür Bakanlığı çeşitli yarışmalar düzenler. Rıfat Ilgaz "Hababam Sınıfı", "Küçük Çekmece Okyanusu" ve "Can Kurtaran Yılmaz"ı yazar. Mehmet Seyda, roman ve öykü türünde "Bir Gün Büyüyeceksin", "Şeytan Çiçekleri", "Çikolata" ve "Düşleme Oyunu"nu kaleme alır. Talip Apaydın ve Gülten Dayıoğlu bu dönemin önemli isimleridir. 1950'li yıllardan sonra Amerikan edebiyatındaki tanınmış çocuk kitapları dilimize uyarlanır. Ayrıca Suat Yalaz'ın "Karaoğlan" çizgi romanının çocuk edebiyatında ayrı bir önemi bulunur. İlk resimli çocuk kitabı ise Can Göknil'in "Kirpi Masalı"dır. Türkiye'de "Ayşegül" ve "Ayşecik" dizisinin yayınlanmasına kadar resimli kitap çok azdır. 1970'li yıllardan itibaren Sezgin Burak'ın çizgi romanı "Tarkan" ile okul kitapları arasında büyük önemi bulunan "Cin Ali" serisi de çocuk edebiyatımızın ürünleri arasında sayılabilir.⁵

Çocuk edebiyatı içerisinde şiir türünün ayrı bir yeri vardır. Çocuk şiiri çocuğun duygu ve düşüncelerini yansıtmalı, onun dünyasına uygun olmalıdır. Çünkü şiir yoluyla çocuğa doğru ve yanlışlar gösterilebilir, iyi ve kötünün ne olduğu anlatılabilir. Günümüzde Abdülkadir Budak, Ülkü Tamer, Mevlâna İdris Zengin, Mustafa Ruhi Şirin, Yalvaç Ural, Hasan Latif Saryüce, Ali Burhan Eren ve Gökhan Akçiçek çocuklar için birbirinden güzel şiirler yazan şairler arasındadır.

Gökhan Akçiçek, evrensel bir çocuk duyarlılığına sahiptir. Şiirlerini çocuksu bir dille yazar. O, şiirlerini tüm dünya çocukları için kaleme alır. Dil, din, ırk ayrımı gözetmez. Her birini kendi evladı gibi görür. Onların acı çekmesine, üzülmesine, küçük yaşta hastalık, açlık, doğal afet ve savaş gibi istenmedik durumlar karşısında ölümle yüz yüze gelmelerine dayanamaz. Adeta, "Bu çocukların acısını gören, duyan kimse yok mu?" diye bir nevi serzenişte bulunur.

Biz bu çalışma ile çocuk edebiyatı alanına farklı bir bakış sunmak, dahası; açlık, yoksulluk, savaş ve hastalık sebebiyle mağdur olan çocuklara sahip çıkmak, onlara yardım eli uzatmak adına ilgililerin dikkatini çekmek istedik. Bu amaçla da bir çocuk şairi olan Gökhan Akçiçek'i inceledik.

3. HAYATI:

Şair. 15 Mart 1961 tarihinde Ordu'da doğdu.⁶ Ailesinin kökeni Alucra'nın Karaağaç Köyüne dayanır. Çilalioğulları adıyla anılan sülale, soyadı kanunuyla Akçiçek adını alır.⁷

Köyün ileri gelenlerinden olan dede, çiftçilikle uğraşır. Ancak 1930'larda gittikçe ağırlaşan şartlar, işsizlik ve fakirlikle birleşince aileye gurbet yolu gözükür. Giresun'dan Ordu'ya göçer.⁸ Aile Alucra ile ilişkisini kesmez, yazları köylerine gider.

Sait Efendi ikinci kez evlenince, henüz genç bir delikanlı olan Yahya, annesini de yanına alarak Ordu'ya yerleşir. Şoförlük yaparak geçimini sağlar. Bir ara Almanya'ya gider. Döndükten sonra oto yedek parçası işine girer. Bu zor şartlar sebebiyle hiç okula gidemez. Okuma-yazmayı askerde öğrenir. Bu sebeple çocuklarının okumasını çok arzu eder. Hatta 1972 yılında Gökhan'ı Tarsus Amerikan Kolejinde imtihana sokar. Yahya Bey isteyip de elde edemediği şeyleri, oğullarının başarmasını arzulamıştır. Ancak farkında olmadan yapılan bu baskı çocukları olumsuz manada etkiler.

Yahya Bey (1936), asker dönüşü mahalleden komşuları Firdevs Hanım'la (1943) evlenir (26 Mayıs 1960). Bu evlilikten; Gökhan (15 Mart 1961), Arkan (15 Mart 1962), Gülistan 10 Şubat 1965), Hakan (10 Mayıs 1966), Bolkan (5 Mayıs 1969) ve Volkan (15 Kasım 1974) adlı çocukları dünyaya gelir.

Ağcaçiçek Yaylası'ndan gelmektedir. Bir rivayete göre de, dedesinin askerdeki yüzbaşısının soyadını beğenerek Akçiçek soyadını aldığı ifade edilmektedir. (G.Akçiçek'le Özel Mülakat, 15 Mart 2003)

⁵ Yalçın, Aytaş; (2002: 14-15)

⁶ Aslen Giresun Alucra'lı olan aile, yaz aylarında bu bölgeye gittiği için kütüğe 03.07. 1961 olarak geçmiştir.

⁷ Bu hususta değişik rivayetler bulunmaktadır. G. Akçiçek'in belirttiğine göre, soyadlarının, atalarının yaşadığı

⁸ Giresun'la bağlarını korumak amacıyla nüfus kayıtlarını Alucra'dan sildirmemişlerdir.

Ailenin en büyük çocuğu olan Gökhan, altı yaşındayken Güzel Ordu ilkokulunda öğrenimine başlar. 1972 yılında Merkez Ortaokuluna kaydolur. Ardından Ordu Lisesine devam eder. (1975) Ancak ülkede hüküm süren sosyal şiddet olayları sebebiyle okulda çeşitli sıkıntılar yaşanır. 1978 yılında liseden mezun olur.

1975 yılında dedesi vefat eder. Yıllardır onu görmemesine rağmen, ilk defa ölümün soğuk yüzü ile karşılaşır. Bu yıllarda babasının ekonomik durumu da bozulur. Aile için kötü günler başlar. İş yerinin kapanması üzerine, Akçiçek ailesi ciddi anlamda maddi sıkıntılarla karşı karşıya kalır.

1977 yılında "büyük ülkem, sığınağım" dediği ninesi Mevlüde Hanım'ı kaybederler. O ülke ki, boydan boya masal, dua, tespih şıkırtısı ve sevgi doludur. Ölümün soğuk yüzü ikinci kez kendini gösterir. Şairin şiirlerinde çok sık ele aldığı ölüm teminin duygusal yapısı yavaş yavaş hazırlanmış olur.

1980 ihtilalinden sonra askere gider.⁹ 1981 yılında askerliğinin bitimine 10 gün kala, Milli Eğitim Bakanlığının açmış olduğu memurluk sınavına girer. Sınavı kazanarak 31 Aralık 1982 tarihinde İstanbul Milli Eğitim Müdürlüğünde görev başlar.

Bu sırada babası Yahya Bey İstanbul'da kendisine yeni iş kurmaya çalışmaktadır. Oto alım-satım işine girer. Bir yandan da kamyon şoförlüğü yapar. Çok geçmeden hastalanır. Akciğer kanseri olduğu anlaşılır. 11 Nisan 1983'te vefat eder. Akçiçek, üzerinde büyük tesiri bulunan babasına "Uzak İhtimaller Sultanı"¹⁰ isimli hikâyesini yazar. Ailenin başsız kalması üzerine tayinini Ordu'ya aldırır (27 Mayıs 1983). Bütün bu sıkıntılar, 1984'te hastalanmasına sebep olur. Zatürre teşhisiyle bir müddet hastanede yatar.

5 Kasım 1989'da Duriye Hanımla evlenir. Bu evlilikten; Aybegüm (1990), İlayda Merve (1996) ve Miraçhan Yahya (2003) doğar.

1993'te Anadolu Üniversitesi Açık Öğretim Fakültesi Sosyal Bilimler bölümünde önlisans programına girer. 1995'te mezun olur. 2007 yılında Ordu Milli Eğitim Müdürlüğü Yaygın Eğitim Bölümü Şefi iken emekliye ayrılır. Halen TEOL Dil Eğitim Merkezinde Halkla İlişkiler Müdürlüğü görevini yürüten Akçiçek, Ordu'da ikamet etmektedir.

4. EDEBİ ŞAHSIYETİ:

Edebiyata ve şiire daha lise yıllarında ilgi duyan Akçiçek, ninesinin masal ve ninnileriyle büyür. Meraklı, duygusal ve kırılğan bir yapıya sahiptir. Çocukluğu Bülbül Deresinin kenarında geçer. Radyodan dinlediği çocuk oyunlarını ve türküleri çok sever. Şiire yönelmesinde ninesinden dinlediği masallar ile radyodaki türkülerin ve Ordu'nun eşsiz tabiatının önemli bir yeri vardır.

Akçiçek, ancak askerliği sırasında (gerçek) edebiyat dünyasıyla tanışır. Askerliğini İstanbul'da yapması ona büyük bir avantaj sağlar ve burada *Türk Edebiyatı Dergisi*'ni takip etmeye başlar. Derginin idarehanesine giderek sohbet imkânı bulur.

Ninesinden sonra babasının da ölümü onun şiir denizinde yelken açmasına sebep olur. "Bir gelincik düştü suya / Annemin ellerinden / Sular denizlere karıştı / Ve o denizin kıyısında / Şiir başladı"¹¹ diyen Akçiçek'in ilk şiiri, "Yalnız" Taranoğlu ailesi tarafından Ankara'da çıkarılan "Gülşinar" dergisinde yayınlanır. Aynı yıl bu derginin "Gençlik Yılı" münasebetiyle düzenlediği şiir yarışmasında "Hasret Türküleri" adlı şiiriyle ikinci olur.

Şiirlerinin giderek ilgi görmesi, onu bu sahaya sürükler. 1983-1989 yılları arasında yazdığı bütün şiirlerini imha eder. Artık kendini tamamen şiire verir. Bulduğu bütün şiir kitaplarını okur. Sanatçının bu dönemde kendisine yakın bulunduğu, severek okuduğu şairler arasında başta Ziya Osman Saba olmak üzere, Cahit Külebi, Sefa Kaplan, Cemal Süreyya, Sezai Karakoç, Ece Ayhan, Sedat Umran ve Orhan Veli gibi şairler bulunur. Son zamanlarda ise, Hüseyin Alemdar ve İbrahim Tenekeci onun dikkatle okuduğu şairler arasındadır..

Kendi deyimiyle, "usta da, çırak da kendisi olur". Türkiye'de çocuk edebiyatının pek gelişmediğinin farkına varır. "çocuk kitaplarında çocuğu bulamadığı için" bu alana yöneldiğini söyler. Çocuklar için yazmayı düşünür. Bunu yaparken de içindeki çocuğu konuşur. Aslında bu çocuk bütün çocuklar adına konuşur. Oldukça cesaretli, bilgiç ama mutsuz bir çocuktur. Fakat yaşama sevincini hiçbir zaman kaybetmez. Şair, çocuk acılarının paylaşılarak azalacağına inanır. O, acının, zulmün, ölümün ve çocukluğun edebiyatını yapmadan yazar. Bunun tam tersi bir tavırla yazanları, çocukları ve çocuk yüreğini sömürenleri ise şiddetle eleştirir. Sanatçı zamanla çocuk kavramıyla bütünleşen bir üslûba sahip olur. Bu durum onun çocuk şairi olarak tanınmasına sebep olur. Onun adını sanat dünyasına duyuran en

⁹ 23 Mart 1981-3 Ekim 1982, Ayazağa, İstanbul.

¹⁰ Bu hikâye, babası Yahya Bey'le aralarındaki ilişkiyi anlatır. "Yaban İncirleri", salıncak Yayınları, İstanbul 2006

¹¹ Akçiçek, Gökhan, Denizlere Söylenen Şarkı, Kumdan Yazılar, İstanbul 2008

önemli olay, 1989'da Kırığı dergisinde "Gül Getirin Yanınızda"¹² isimli şiirinin yayınlanmasıdır.

Bu tarihten itibaren Gülpınar, Güneysu, Nisan Bulutu, Milli Gençlik, Edebi Pankart, Kültür Dünyası, Ünlem; Kırığı, Kum Yazıları, Kertenkele, Türk Edebiyatı, Yitik Düşler, Mavi Kuş, Kırkayak, Martı, Çınar, İktibas, Şiir Ülkesi, Hece, Ada ve Dergâh gibi dergilerde şiirleri yayınlanır. Ayrıca Ordu'da yayınlanan Kum Yazıları (12 sayı), Memleket Gazetesi (4 sayı), Ensar Kültür ve Sanat (4-6) dergilerinin genel yayın yönetmenliğini/editörlüğünü yapar. Çeşitli organizasyonlar ile yerel televizyonlarda kültür-sanat programları hazırlar ya da bu tür programlara konuk olur. 10 yıldır her "Ramazan" ayı boyunca kitap ve kültür fuarının organizasyonunu yapmaktadır. 1996'dan beri de her yıl Haziran ayında ulusal anlamda "Ordu Şiir Günleri"ni düzenleyen Akçiçek, çeşitli illerde yapılan şiir etkinliklerine de katılır.¹³

Sanatçı 1991 yılında "Bulutlar Örtmese Güneşi" adlı ilk şiir dosyasını tamamlar. Adı geçen dosya ile 1992 yılında "MEB Çocuk Kitapları Yarışması"nda şiir ödülünü kazanır. Onun bu başarısı edebiyat çevrelerince oldukça önemli bir adım sayılmıştır. Daha sonra 1995 yılında "Bulutlar Örtmese Güneşi" adlı şiir kitabı yayınlanır. Aynı yıl bu eser ile "Türkiye Yazarlar Birliği Çocuk Edebiyatı" ödülünü kazanır ve Yazarlar Birliği üyeliğine kabul edilir.¹⁴ Eser çocukluk günlerinin şairde bıraktığı izleri taşır. Kitaptaki şiirlerde korku, acı, ümitsizlik, hüznün gibi hisler ile sevgi, sevinç ve mutluluk gibi duygularla karşılaşırız.¹⁵ Tabiatın, sevginin, barışın, kardeşliğin günden güne yok olduğunu gören çocuk, geleceğe korku ve ümitsizlikle bakar. Ama her şeye rağmen o çocuktur, çocuk yüreğine sahiptir. En küçük şeylerden bile mutluluk duyar. Sanatçı bu şiirlerde çocuğun yaşama mücadelesini canlı tutmaya çalışır. Eserde dünya çocuklarına yazmış olduğu şiirleri de geniş bir yer tutar. Çocukların Kıbrıslı, Filistinli, Halepçeli, Rus, Eskimo, Arabistanlı, Erzincanlı, Zonguldaklı olması, onun şiir yazmasına engel olmaz.¹⁶

Bu ödüllerle birlikte şiir teorileri üzerinde kafa yormaya başlar. Şiir ve sanat üzerine okumalar ve yazma denemelerinde bulunur. Kendi şiir üslubu-

nu oluşturmaya çalışır. Bu tarihten itibaren şiirlerinde çocuksu bir sesin kımıldandığı hissedilir.

Sanat sanat içindir görüşünü benimser. Şiirlerinde mesaj verme kaygısı taşımaz. Ona göre şiir; "Belki bir bebeğin gülümsemesi, belki gelinlik bir kızın son defa baba evinde saçlarını tararken umuttuğu saç telidir. Kısaca şiir; yazıya dökülen duygular, ahenkler ve şairin taşıdığı yoğun hislerdir."¹⁷ Akçiçek şairi, acı çeken bir insan olarak görür. "Bu dünyada söyleyecek sözü olan şairdir. Bir sevdayı dile getirendir. Şairin malzemesi sözlere, Şairin görevi şiir yazmaktır. O dilin güzelliklerini yansıtır. Dili daha iyiye götürür."¹⁸ diyerek özetler.

Şiirlerini tamamıyla gerçek hayattan esinlenerek yazar. Anlık duygularını aynen mısralara yansıtır. Günlük hayatta her gün karşılaştığımız fakat farkında olmadığımız küçük incelikleri, hayatın kaçırılmış yönlerini sunar. Başta çocuk izleği olmak üzere, anne, baba, tabiat, aşk, sevgi, barış, kardeşlik, ayrılık, hastalık, savaş, ölüm, kaderden şikâyet, sitem gibi konuları ele alır. Çocuk acılarını dile getirir. O çocukların yerine kendini koyar, onların acılarını haykırır. Afrika'dan Çin'e, Filistin'e, Kosova'ya, Bosna'ya kadar bütün dünya çocuklarına hitaben yazar. Şiirleri adeta dünya çocuk acıları atlası gibidir.

"Ey rüzgâr

Ellerimi al Bir kuşun kalbine koy

Uçur dünyanın

Bütün acılarını"

(Gökyüzüne Şarkı, D.S.Ş, s.60)

Çocuk acılarının paylaşarak azalacağına inanan şair, "Ben yazmasaydım şiirimiz merhametsiz kalacaktı"¹⁹ diyerek de bu sorumluluğu üzerine alır.

İdris Aydın "Okuma notları"nda Akçiçek'in sıcak ve samimi söyleyişinden bahsederken, onun aynı zamanda evrensel konuları da işlediğini ve dünya çocuklarına göndermelerde bulunduğunu söyler. Ancak evrenselleşirken milli çizgilerini kaybetmez. Kendisiyle barışık olmaya ve yabancılaşmamaya dikkat eder.²⁰

1996 yılında Akçiçek'in üçüncü kitabı "Bülbül Deresi Şiirleri" MEB Çocuk Edebiyatı Yayınlarından çıkar. Kitaptaki şiirler çocukluk günlerimizi zihnimize yeniden canlandırır. Tema bakımından "Bulutlar Örtmese Güneşi" adlı kitabıyla aynı içeriktedir. Bu şiirlerde anne sevgisi, tabiat, barış arzusu gibi konular bulunur.

¹² Şiir, Ordu Yetiştirme Yurdu çocukları için 1986'da yazılmıştır.

¹³ Okumuş, Salih; "Gökhan Akçiçek'le Özel Mülakat", (Yayımlanmamış), Ordu, 15 Mart 2003

¹⁴ Güneş, Şafak; Özel Mülakat, Ordu, 7 Temmuz 2005

¹⁵ Aytekin, Osman; "Çocuk Şiirlerinde Yeni Bir İsim: Gökhan Akçiçek-2", Gündüz, 19 Mayıs 1995

¹⁶ Ünlü, Özcan; "Bulutlar Örtmese Güneşi", Türkiye gazetesi, 3 Kasım 1995

¹⁷ Okumuş Salih, "Özel Mülakat", Mart 2003 ordu.

¹⁸ Okumuş Salih, "Özel Mülakat", Mart 2003 ordu.

¹⁹ Okumuş, Salih; "Şair Gökhan Akçiçek ile Söyleşi", Türk Edebiyatı Dergisi, Ağustos 2005

²⁰ İdris Aydın, "Bülbül Deresi şiirleri", İlke, 19 Ocak 1998

Şairin, 2001 yılında Kültür Bakanlığı Çocuk Edebiyatı dizisinden çıkan “Çocuklara Ölüm Yakışmaz”ında da, çocuk acılarına dikkat çeker ve çocuklara ölümün yakışmayacağını üzeri-ne basa basa vurgular. Duyarlı bir sanatkâr gibi davranarak çocuk acılarının son bulması adına tüm insanlara çağrıda bulunur. “Çocuk acılarını çengelli bir iğneyle etimde taşıdım.”²¹ diyen şair, Halepçeli bir çocuğun ağzından adeta haykırır.

“Halepçeli bir bebektim
Bir sabah,
Uçaklar geçti üstümüzden
Kuşlar yerine;
Beş bin Halepçeliyle birlikte
Dedemin kucığında
Kapandı gözlerim.”

(Halepçeli Bir Bebek, Ç.Ö.Y)

Akçiçek’in şiiri çocuk merkezlidir. Adeta çocukluğunun öyküsünü şiir diliyle anlatır. Şiiri birinci şahıs olan çocuğun ağzından söyler. Bu çocuk, kendinden kaçan, türkək, sıkılğan ve yaralı bir tarafı olan bir çocuktur. Bu yönüyle çocuktan ziyade insandır. Diğer bir ifadeyle “bilgiç” bir çocuk ya da “büyümüş de küçülmüş” bir çocuktur.

Muammer Yavaş Kum Yazıları’nda; “Çocuk acılarından çektiği kadar bir başka acıdan çekmedi.” derken, çocuk merkezli bir insan sevgisine sahip olduğunu, adeta çocuğun içine girerek kimi zaman romantik, kimi zaman melankolik bir tavırla karşımıza çıktığını söyler.²² Gerçekten de Akçiçek tam bir çocuk yüreği taşır. Onlarla güler, onlarla ağlar. Hayatı onlarla anlamlaştırır. Çocukları kendi akranı gibi görür. Onların yüreğiyle söyler. Kirliliğin arttığı bu dünyada sığınılacak en temiz yerin çocuk yüreği olduğu açıktır. Onun bu hali bizi çeker ve onu kendimize yakın buluruz.

Aslında Gökhan Akçiçek’in şiirleri çocukların dilinden tüm evrene selam ve duadır. Şairin çocuklara candan bir dokunuş ve tebessümüdür. Akçiçek’in şiirlerinde metropollerde beton duvarlar arasında kısılp kalmış yalnız çocuklardan Sırp kuşatması altındaki Saraybosnalı çocuğa, İsrail askerinin kurşunuyla can veren Filistinli çocuğa ve minicik gövdelerinde kanser mücadelesi veren çocuklara kadar; silahla, açlıkla, yoksullukla ve hastalıkla hep aynı yerlerinden vurulan çocuklar var.²³

“Hep aynı yerlerinden
Vuruyorlar çocukları
Annelerine en çok
Benzedikleri yerden
Göz uçlarından ve gülümsedikçe
Yüzlerinde uzayan çizgilerden
En fazla da avuçlarından
Öpmesin diye anneleri bir daha
Kuşlar konmasın diye.”

(Annesine Benzeyen
Çocukların Şiiri, Ç.Ö.Y)

Onun şiirlerindeki çocuk mutsuzdur. Realite ona çocuksu hazlarını unutturur. Şimdiki anda yaşayamaz. Gelecekle karşılaşmak istemez. Çünkü gelecek ona acı verir. Ama her şeye rağmen yaşama sevincini hiçbir zaman kaybetmez. Bu acıyı başta tabiata yönelerek yenmeye çalışır. Çevreci bir anlayış sergiler. Ruhsuz kentleşmeye ve kirlenmeye karşıdır. Büyüdükçe acıları artar ve asileşir. Oyuncakları elinden alınmış bir çocuk gibi hırçınlaşır. Bu zamanlarda annesini özler. Onun kucığında huzur bulmaya çalışır. Hırçınlığı sevimli bir yaramazlığa döndürür.

“Neyiniz varsa
Gökyüzünü
Bizden çalan
Hepsini alın.
Biraz gökyüzü verin bize
Biraz kuş sesi
Çiçeklenmiş birkaç dal
Yapraklarında yağmur tanesi”

(Gökyüzünü İsteyen Çocuk, Ç.Ö.Y)

diyerek büyüklere seslenir ve onlardan biraz gökyüzünü ister.

İşte bu çocuğun yaramazlığı asiliği ile birleşince statukoya ve kurallara karşı çıkan bir hal alır. “Kral çıplak” diyecek kadar cesaretlidir. Ama bu zamanlar da yüzüne takındığı “sevimli yaramaz” maskesi/kimliği onu affettirir. Bu çocuk aynı zamanda imanlıdır. Dinsel bir tercihi vardır. Dilinden dua eksik olmaz. İmanı tabiatı ve insanları sevmesine, tarafsız olmasına yardımcı olur. Dünya çocuklarının duyduğu acıyı yüreğinde hisseder. Ve paylaşarak azaltmaya çalışır.

Selçuk Küpçük, Akçiçek’in çocuğun bilincine yerleşerek, onu içsel sesi ile konuşturduğunu söylerken, söz diziminin okuyucu kitlesi olarak çocukta karşılık bulmadığını ve çocuğu muhatap almadığını belirtir. Küpçük’e göre şair, çocuğun söz ansiklopedisinin ve düş ambarının çok uzığında ve üst bir dille konuşur. O çocuğun içine girerek çocuk dili ile konuşur. Ya da tam tersi çocuğu içine çağırarak öz dilini devşirip çocuk gibi konuşur. Ama bunu yaparken içindekileri yetişkin bir bilinçten ve steril bir tashihten geçirerek söy-

²¹ Uçurum, Mustafa; “Gökhan Akçiçek: Çocuk Acılarını Çengelli Bir İğneyle Etimde Taşıdım”, Yitik Düşler, sayı:12, Ekim 2001

²² Muammer Yavaş, “Edebiyatın Çocuk Kardeşi IV”, Kum Yazıları, Nu:5, s.1-4, Ordu, Aralık 2000

²³ Akit, “Hep Aynı Yerlerinden Vuruyorlar Çocukları”, 17 Temmuz 1999

ler.²⁴ Demektedir. Hakikaten Akçiçek'in şiirlerinde bir üst bilinç ve oldukça steril ve dikkatli bir dil kullanıldığına şahit oluruz.

"Ben içindeki çocuğu konuşturuyorum" diyen Akçiçek'in, son şiirlerinde –dünyadaki gelişmelerin de etkisiyle- içindeki çocuğun yavaş yavaş büyüdüğü ve karamsarlığının giderek arttığı görülür. Bu tarz şiirlerinde bir çocuktan öte, çocuk maskesi takmış "kendisi" vardır. Şiirlerinde, bir çocuğun söyleyemeyeceği kadar yetişkin bir söylemle karşılaşırız. Akçiçek'in şiiri, çocuklar için şiir değil de sanki bizzat kendisi için yazılmış şiirler gibidir. Bir nevi büyümüşte küçülmüş bir çocuğun "yetişkin evrenine" yönelik kurgu ve sözlerinden oluşur.

Şair, son dönemlerde yetişkinlerin dünyasına yönelik şiirler yazmaya başlar. Birtakım yeni arayışlar peşindedir. Kendince dilini yoklar.²⁵ Yeni bir üslup yakalamaya çalışır. "İnce Hüznüler Senfonisi" adlı şiir kitabında bu durum açıkça sezilir. Gerek konu gerekse üslup bakımından değişiklik söz konusudur. Eserde çocuğun dünyasına yönelik şiirlerin yanı sıra büyüğün dünyasına yönelik şiirler de bulunur. Kitapta hayatı özlediği gibi yaşayamayan insanların duygularına da yer verilir.²⁶ "Şaşkın Semazen" isimli şiirinde bahsedilen kişi gündüz dönercilik, akşam ise semazenlik yaparak geçimini sağlamaktadır:

"Taşındığın evlere
İlk ben talip oldum
Onun için yükseldi
Kiralılar durduk yerde.

İkinci bir işim var
Artık bu şehirde
Gündüz suskun dönerci
Akşamları semazen.
Aşkın bu tarifine
Gülümsüyorum bazen..."

(Şaşkın Semazen, İ.H.S)

Ayrıca bu eserde toplumun sosyal meseleleri ile aşkı anlatan şiirlerin yanında anne-babayı konu edinen şiirler de bulunur. Bilhassa anne motifi öne çıkar. Anne onda sığınılacak bir limandır. Bu kucak şefkat ve merhametin membaıdır. Babasını küçük yaşta kaybetmesi onu annesine daha çok yaklaştırır. Bu sebeple "anne" unsuru daima ön planda tutulur. Zaten eserin ilk bölümünü olan "Anne Cüzü" tamamen annelere ve dolayısıyla kendi annesine ayrılmıştır. Buradaki

²⁴ Selçuk Küpçük, "Bir Daha Bu kente Dönmeyecek çocuğun Öyküsü", Kum Yazıları, Nu:5, Aralık 2000 Ordu.

²⁵ Okumuş, Salih; "Gökhan Akçiçek'le Özel Mülakat", (Yayımlanmamış), Ordu, 15 Mart 2003

²⁶ Güneş, Şafak; Özel Mülakat, Ordu, 7 Temmuz 2005

anne idolü de, aslında kendi annesinden başkası değildir.

"Annemi bu gün hastaneye götüreceğim
Tansiyonuna bakarlar belki, kalbindeki kırığa
Röntgenini çeksinler isterim
Sesi belli belirsiz dönüyor hıçkırığa.

(...)

Sen eğilme anne çorabını ben giydiririm
Ağaçlar ırmağın rengini alırmış
Ülkem yok, sınırlarım bitiyor ayak bileklerinde
Gönderdeki bayrağımı bir nefeste indiririm.

Reçete yazılırken söze karışıp
Ah, doktor sen bilmezsin o günleri
Benim annem yaprak açardı diyeceğim
Şaşırmasa mevsimleri...
Benim annem yaprak açardı
Yanıltmazdı böyle takvimleri..."

(Refakatçi Oğul Türküsü, İ.H.S.)

Akçiçek'in son şiirlerine daha dikkatli baktığımızda onun yeni bir arayış içerisinde olduğunu, yavaş yavaş şiirlerinde olgunluğa doğru ilerlediğini görürüz. Sonuç olarak o çocuk şairi olmaktan ziyade, çocuğu konuşturmayı tercih eden, bazen de çocukça konuşan bir şairdir. Ama artık bunun ona yeterli gelmediği anlaşılmaktadır. Son şiirlerinde yetişkin evrenine sızmayı deneyen şair, yeni mısralar için dilini yoklamaktadır.

Akçiçek'in şiirlerini diğer çocuk kitaplarından ayıran en önemli özellik öğüt ya da nasihat verici bir amaç taşımaması, çocuğun iç sesine denk bir söylemin benimsenmesidir. Sanatçının şiirlerini incelediğimizde berrak, arı, duru, bir Türkçe ile karşılaşırız. Şiirleri çocuk duyarlılığı açısından son derece önemli şiirlerdir.²⁷

Mustafa Aldı, şairle ilgili bir yazısında "Akçiçek, duygu, duyarlılık ve söyleyiş bakımından kendi şiirini kurmuştur. Onu günümüz çocuk şairlerinden olduğu kadar kendinden önceki çocuk şairlerinin genelinden ayıran bir ayrıksalığı var. Çocukların yaşadıkları yıkımlara, örselenmelere, acılara odaklanan Akçiçek'in şiiri 'çocuk' veya 'çocukluk' şairlerinin çocuksuluklarının yapay dilinden uzak bir şiir olması nedeniyle farklılaşıyor."²⁸ der.

Mustafa Özçelik ise, Akçiçek'i farklı kılan özellikleri ve şairin şiirini nasıl bir bilinçle ördüğünü şöyle izah eder: "Onu farklı kılan özellik ise, şairin çocuk kavramında ısrarlı olması ve şiirlerini çocuk duyarlılığı ve dili içinde oluştur-

²⁷ Aydın, İdris; "Bulutlar Örtmese Güneşi", Millî Gazete, 7 Nisan 1996

²⁸ Aldı, Mustafa; "Gökhan Akçiçek: 'Yazılmayan An Yaşanmamıştır.'", Umran, Mart 2006, s.79

masıdır. Dolayısıyla onu, çocuklara bilgi və ögüt vermək üçün yazan və estetiği ihmal eden kimi şairlerden tamamilə ayrı bir düzlemde ele almak gerekiyor.

Gökhan Akçiçek'te diqqət çeken bir digər önəmli husus, üzərində kafa yorduğu və sonunda şiirini oluşturduğu çocuk kavramına içerdən bir bəkaş getirmesidir. "Şair, sanki o çocuklardan birisidir. Onlarla aynı dili konuşmakta, aynı həyat və kəder şərtlərini yaşamaktadır. Ama sonuqta yazdığı mətinlər, adı hər ne kədar çocuk şiiri de olsa tıpkı Cahit Zarifoğlu'nunkilər kimi böyüklərə de hitap ediyor. Yani insana hitap ediyor. Şair bu bilinçlə öriyör şiirini..."²⁹

Şair, şiirlerinde daha çox ögüt yəhut nəsihət verici bir ifadə yerinə çocuğun kendi ifadələrinə yer verir. Bunu da berrak, arı, duru bir Türkçeyə gerçəkəştirir. Şair söyleyiş bakımından kendine has bir dil kullənir. Onu gerək kendindən önceki gerəkse günümüz çocuk şairlerinden ayıran ən önəmli özəllik, yapaylıktan uzak bir şiir dilinin oluşudur.

Şairin ilk və tek hikəyə kitabı olan "Yaban İncirleri" adlı eseri de onun çocukluk günlerinden esintiler taşır. Akçiçek bütün şiir kitaplarında olduğu gibi, bu eserde de 1.tekil şahıs zamiri *ben*'in dilindən konuşur. Dili oldukça akıcı və sadedir. Anadiline mümkün olduğu kadar bağlı kalarak yazmaya çalışır. Türkçe kelimeleri kullanmaya özen gösterir. Onun şiir dilini büyük küçük herkes kolaylıkla anlayabilir. Gereksiz cümleleri kullandıktan uzak durur. Böylece az sözle çok şey anlatır. Devrik ve eksiltili cümleleriyle okuyucunun diqqətini canlı tutmayı başarır.

Şəkil, Dil və Üslup: Akçiçek'in şiir dili, imgesel kurgu ilə güncəl konuşma sözlüğü arasında yeni və fərqli bir sestir. Çocuk dilinə ait anlatım tarzına yakındır. Duru bir Türkçe kullənir. Şiirlerinde söyleyiş kolaylığı ilə dinamik bir akışkanlık görüldür. İsim cümlelerinin çokluğu şiirlerine durgun bir hava katar. Serbest şiirin tüm imkânlarından faydalanmaya çalışır. Kendisini dörtlük, beyit ve bent gibi bir kalıba sokmaktan kaçınır. Serbest vezinle yazan Akçiçek, Lirik şiirlerinde fikirdən ziyadə hissi ön planda tutar. Akçiçek için şiirde ahenk çok önəmlidir. Ses benzerlikləri, yarım kafiye, aliterasyon onun şiirlerinde oldukça yoğun kullənilmiştir.

Akçiçek'in şiirlerindeki çocuk; annesiyle, babasıyla və təbiat unsurlarıyla sürekli konuşur. Bu konuşmalar daha çok monolog tarzında gerçəkəşir. Burada şairin içindeki çocuğu konuşurarak vəya o çocukla bir arkadaş gibi konuşarak yazdığını hatırlatmakta yarar görmekteyiz.

Selçuk Küpçük, Akçiçek'in dil ve üslubu hakkında "O, çocuğun içine girip çocuk dili ile konuşuyor. İyi huylu bir nefes adeta. Ya da tam tersi. Çocuğu içine çağırıp öz dilini devşirip çocuk gibi konuşuyor. Ama bunu yaparken (ki bence ən büyük ayıraç) yetişkin bir bilinçten / steril bir tashihten geçiriyor söylediklerini ve didaktik değil. Romantik kimi zaman melankolik"³⁰ der ve ekler: "Tam yetişkin diyemiyoruz şiirinin diline. Sadece gibi."³¹

Şiirlerinde sade, açık, anlaşılabilir bir dil kullanmaya özen gösteren Akçiçek, konuşma dilinin sıcaklığını kullanarak, kelimelere incelikler yükler. Anadile mümkün olduğu kadar bağlı kalır. Yabancı kelimeleri kullandırmamaya çalışır. Sözcük seçimine diqqət eder. Kısa ve öz anlatımları tercih eder. Devrik cümle kullənımı oldukça fazladır. Bilhassa şiirde anlatımı güçlü kılmak ve monotonluğu ortadan kaldırmak amacıyla devrik cümleye başvurur. Ayrıca sonu getirilmemiş kesik cümleler de onun üslubunun önəmli özəlliklerinden biridir.

Akçiçek, şiirde şekilsel özəlliklerden ziyadə şiirin bütünlüğüne ve kompozisyonuna önəm verir. Belli bir kalıpta yazmakta zorlanan şair, duygularını daha rahat ifade edebildiği serbest nazım şekillerini tercih eder

Eserlerinde mevcut olan toplam 188 şiirden 112 tanesi serbest nazım şekliyle kurulmuştur. Geriye kalanların 14 tanesi 4'lük, 10 tanesi 5'lik, 13 tanesi 6'lık, 11 tanesi 7'lik, 10 tanesi 8'lik, 7 tanesi 9'luk, 5 tanesi 10'luk, 2 tanesi 11'lik, 3 tanesi 12'lik, 1 tanesi de 14'lük dizeler halinde kurulmuştur. Vezin olarak da serbest vezni kullənır, mısraların hece sayısında sınır tanımaz. Anlatımın şiirsel olması onun için çok daha önəmlidir. Bu sebeple kalıplardan uzak durur ve şiirlerini içinden geldiği gibi yazar. Kıvrak zekası sayesinde sözcükleri yerli yerinde kullənarak kendine özgü bir ahenk oluşturur. Bu ahengi daha çok yarım kafiye ve rediflerle sağlar. Bu bakımdan şiirleri okuyucunun hem gözüne hem de kulağına hitap eder. Belli bir kalıpla yazmak için kendisini zorlamaz. Bunda söyleyiş kolaylığı ve de kendine özgü bir ahenk yakalamak isteğinin önəmli bir rolü bulunur.

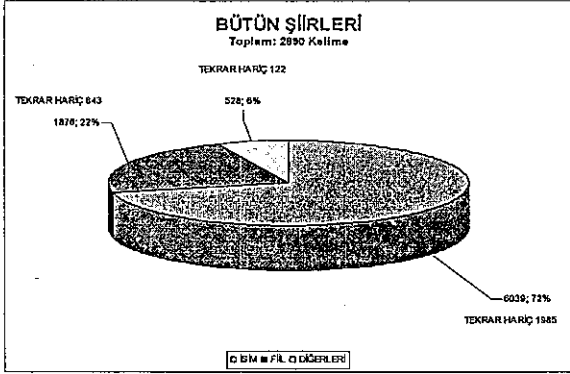
Akçiçek'in bütün şiirlerinde toplam 7865 kelime bulunur. Bu kelimelerden 6039'u isim (%77), 1826'sı fiil (%23) ve 528 % 6 diğəleridir. Tekrarlar düşüldüğünde 1985 isim, 843 fiil ve 122 diğər olmak üzere toplam 2950 kelime dağarcığı vardır. Bu rakam çocuklara yönelik

²⁹ Özçelik, Mustafa; "Çocuk Bilgesi Bir Şair: Gökhan Akçiçek", Ay Vakti, 16 Mart 2003

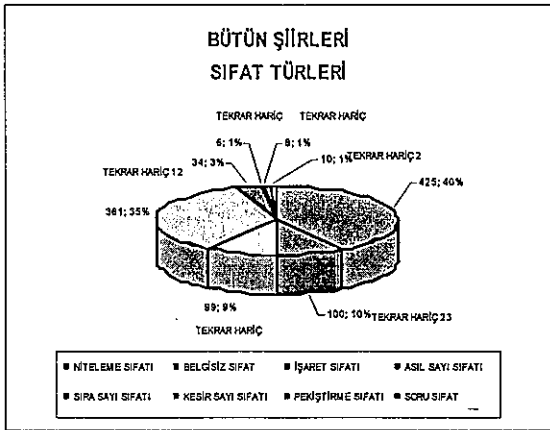
³⁰ Küpçük, Selçuk; "Bir Daha Bu Kente Dönemeyecek Çocuğun Öyküsü", Kum Yazıları, Nu:5, Aralık 2000, s.7

³¹ Küpçük; (2000:7)

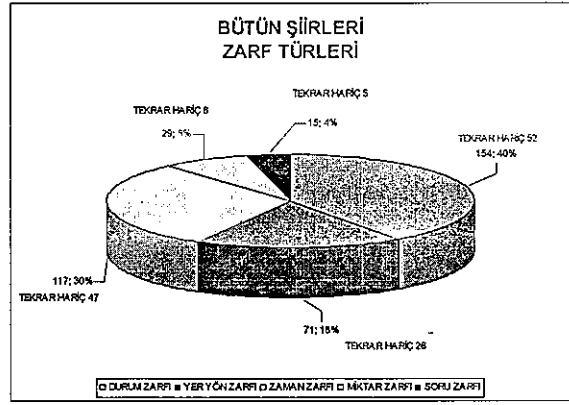
yazan bir şair için iyi bir rakamdır. Yine bu istatistikten anlaşıldığı üzere isimler ağırlıktadır. İsim cümlelerinin fazlaca kullanılması onun şiirlerinde durgun bir atmosfer oluşturur. Bu da ağırbaşlı bir lirik kahramana işarettir. Ayrıca daha çok somut isim kullanan şair, bütün şiirlerinde toplam 5427 somut isme (%96) karşılık toplam 197 soyut isim (%4) kullanır. Bu durum sanatkarın bilhassa çocuklar için kelimeleri özenle seçtiğine işaret eder.

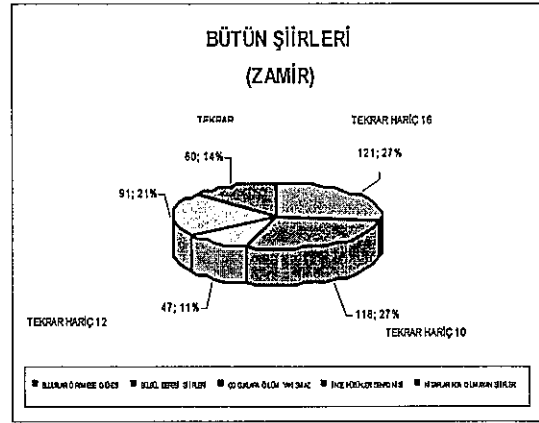
Akçipek'in şiirlerinde sıfat, zamir ve zarfları incelediğimizde ise şu sayısal veriler ortaya çıkar: Bütün şiirlerinde toplam 1043 tane sıfat (%56) sözcük bulunur. Bunlardan 425'i niteleme sıfatı (%40), 100'ü belgisiz sıfat (%10), 99'u işaret sıfatı (%9), 361'i asıl sayı sıfatı (%35), 34'ü sıra sayı sıfatı (%3), 6'sı kesir sayı sıfatı (%1), 8'i pekiştirme sıfatı (%1), 10'u soru sıfatı (%1) dir. Sıfatların yoğunluğu ise; onun şiirlerinde dış çevre tasvirlerine dolayısıyla betimlemelere yer verdiğini, böylece okuyucunun gözünde olayları somutlaştırdığını gösterir

Şiirlerinde geçen zarfların sayısı 386 (%21) dir. Bunlardan 154'ü durum zarfı (%40), 71'i yer-yön zarfı (%18), 117'si zaman zarfı (%30), 29'u miktar zarfı (%8), 15'i soru zarfı (%4) dır. Zarfların kullanım oranı da şairin şiirlerinde geçen zaman dilimlerini, kavramların nicel ve nitel özelliklerini yansıtır.

Akçipek, yine bütün şiirlerinde 437 zamire (%23) yer verir. Bunlardan 341'i kişi zamiri (%79), 1'i ilgi zamiri (%0), 5'i işaret zamiri (%1), 9'u dönüşlülük zamiri (%2), 45'i soru zamiri (%10), 36'sı belgisiz zamir (%8) dir. Şairin kullandığı zamirler onun şiirlerinde "iç ben" in sesini ortaya çıkarır. Bu yönüyle özneliği yansıtır. Ayrıca şahıslar üzerinde imgeleme yapar.

Şairin şiirlerinde geçen fiilimsilerin sayısı ise 588 dir. Bunların; 113'ü isim fiil (%19), 274'ü sıfat fiil (%47) ve 201'i zarf fiil (%34) dir. Fiilimsilerin yoğunluğu ise şiirlerindeki hareketliliği gösterir.

7865 kelimedenden 528'i diğer grubu (%6) yani edat, bağlaç, ünlem ve soru ekini kapsar. Bu grupta 281 bağlaç (%53), 189 edat (%36), 22 ünlem (%4) ve 36 soru eki (%7) bulunur. Edat, bağlaç, ünlem ve soru ekinin yoğunluğu şairin şiirlerinde; benzetmeler ile merak unsurunun varlığına, alışılmışın dışında bir anlatım sergilediğine ve şiirlerindeki duygusal coşkunluğa işaret eder.

İmlâ kurallarına dikkat eden şair noktalama işaretlerini oldukça az kullanmış ya da hiç kullanmamıştır. Bu ise yeni dönem şiir anlayışının bir getirisidir. Noktalama işaretleri konusunda ilgimizi çeken bir başka husus ise pek çok şiirinin son dizesinin üç nokta (...) ile bitirilmesidir.

Şiirlerindeki çocuğun merakından olsa gerek soru cümleleri de şairin üslûbunun ayrı bir parça-

sıdır. Bu cümlələrin bəzilərində soru işareti (?) bulunur. Akçiçek, şiirlerinde ihtiyaç duymamakla birlikte söz sanatlarına da yer verir. Teşhis ve teşbih sanatlarını onun şiirlerinde açıqça görebiliriz. Yine şair, çocuğun hayal dünyasını geliştiren masal ve tekerleme unsuru sözcüklere de şiirlerinde yer verir: Anka kuşu, aksakallı dede, Kafdağı, peri kızı, Sinderella, masal ülkesi masalistan, saray, şehzade, şehzade sultan ile az gittik uz gittik, bir varmış bir yokmuş, gökten üç elma düştü gibi sözcük ve sözcük grupları bunlar arasında sayılabilir. Ayrıca Kur'an, Allah, namaz, seccade, mahşer ve nur gibi mistik kavramlara aşırı olmamakla birlikte eserlerinde rastlanılır. Akçiçek şiirlerinde atasözleri ve deyimler gibi kalıplaşmış sözlere pek yer vermez.

Akçiçek'in şiirlerinde özel isimlere de sık rastlanılır. Bunlar arasında Ayça, Aybegüm, Gülistan, Hakan, İlayda Merve, Arife Zarifoğlu, Ali, Selçuk Küpçük, Muammer Yavaş, Aslı Güler, Nina, Edin, Cevahir gibi kişi adları sayılabileceği gibi; Bülbül Deresi, Ordu, Alucra, Şebinkarahisar, Ankara, Anadolu, Akdeniz, Çin, Çeçenistan, Afrika, Somali, Afganistan, Halepçe, Londra gibi yer adları da sayılabilir.

Bütün bunların yanı sıra Akçiçek'in, betimlemelerde de oldukça başarılı olduğu söylenilebilir. Özellikle tabiat tasvirleri ile insan portreleri içerikli şiirlerinde yaptığı betimlemeler çok gerçekçidir. Bunda şairin, çevresinde gördüğü her şeyi olduğu gibi şiirlerine yansıtmasının büyük etkisi vardır.

4. SONUÇ

Gökhan Akçiçek, çocuk edebiyatımızın önemli temsilcilerinden biridir. Akçiçek, "sanat için sanat" anlayışını benimser. Şiirlerinde fikirden ziyade hissi ön planda tutar. Daha çok çocuk acılarını konu edinir. Çocuk acılarının paylaşarak azalacağına inanır. Bunun yanı sıra çocuğa öğüt verilmesini, ona birtakım fikirlerin empoze edilmesini hiç de hoş karşılamaz. Akçiçek şiirlerini bütün çocuklar için yazar. Dil, din, ırk, renk ayrımı yapmadan dünya çocuklarının acılarını gözler önüne serer. Bu sebeple onun şiirleri evrensel nitelikli şiirlerdir. Sanatçı, çocuk ve şiiri bir bütün olarak görür.

Şiirlerinin konusunu hayatta olup biten olaylardan alır. Onun ilham kaynağı çevresidir. Eserlerinde sosyal konuların yanı sıra ferdi konulara da yer verir. Aşk, ölüm, tabiat, ayrılık, kaderden şikâyet, sitem, toplumsal bozukluklar ve adaletsizlik konularını işler. İlk üç kitabında daha çok çocuğun dünyasına yönelik konuları ele alırken son kitabında büyüğün dünyasına hitap eder.

5. ESERLERİ:

1. "Bulutlar Örtmese Güneşi"³², 1992 yılı MEB Çocuk Kitapları Yarışmasında şiir ödülünü ve 1995 Türkiye Yazarlar Birliği Çocuk Edebiyatı ödülünü alır. Eserde yaşanmış çocukluk günlerinin geriye bir dönüş olarak kaleme alındığı hissedilir. Çocuğun yaşama savaşını canlı tutmaya çalışır. Eser adeta dünya çocukları şiir albümü niteliğini taşır. Çocuk duyarlılığı açısından son derece önem arz eder. Eserde genel olarak sevgi ve barış istekleri anlatılır.³³

"Bulutlar Örtmese Güneşi" adlı eser 3 bölümden meydana gelir. Kitabın ilk bölümü "Bulutlar Örtmese Güneşi" başlığını taşır. Bu bölümde daha çok anne babayı anlatan şiirlerin yanı sıra tabiat unsurları anlatan şiirler bulunur. "Dünya Çocuklarına Şiirler" bölümünde ise dünya çocuklarının acılarını anlatan şiirlere yer verir. Bu bölümdeki şiirler şairin evrensel çocuk duyarlılığını yansıtır. Kitabın son bölümü "Masalistan" adı altında toplanan şiirlerden ibarettir. Buradaki şiirlerde kent modernizminin esareti altında yaşamaktan bıkan çocukların masallara sığındığı görülür.

2. "Bülbül Deresi Şiirleri"³⁴ çocuksu bir dünyayı ifade eder. Eserdeki şiirler hatıralara hapsedilmiş çocukluğu gün ışığına çıkarır. Onların üzerindeki tozu kaldırır. Konu bakımından "Bulutlar Örtmese Güneşi" adlı şiir kitabıyla aynı içeriktedir. Sevgi, barış arzusu, yaşama isteği, ümit vb. konuları içerir.³⁵

"Bülbül Deresi Şiirleri" adlı eseri 4 bölümden oluşur. Kitabın birinci bölümü "Bülbül Deresi Şiirleri" adını taşır. Bülbül deresi Ordu'yu ikiye ayırıp denize dökülen bir deredir. Şairin çocukluğu bu derenin kenarında geçer. Akçiçek, Bülbül deresine borcunu ödemek amacıyla böyle bir bölüme yer verir. Kitabın ikinci bölümü olan "Metropol Ninnileri"nde topraktan, ağaçtan, kırlardan, kuşlardan uzak olan kent çocuklarının yaşadığı çelişkili düşünceleri anlatır. Onların modernizmin tutsaklığına karşı sitemlerini dile getirir. "Zlata Filipoviç'in Günlüğünden" adlı bölümde Bosnalı çocukları anlatır. Zlata Filipoviç, Saraybosnalı bir kız çocuğudur. Akçiçek, savaş boyunca günlük tutan Zlata'nın ağzından, onun ölen arkadaşları için şiirler yazar. "Denizlere Söylenen Şarkı" kitabın son bölümüdür. Bu bölümde

³² Milli Eğitim Bakanlığı Yay. Ankara 1992

³³ Okumuş, Salih, "Gökhan Akçiçek'le Özel Mülakat", (Yayımlanmamış), Ordu, 15 Mart 2003

³⁴ Milli Eğitim Bakanlığı Yay. Ankara 2001

³⁵ Okumuş, Salih; "Gökhan Akçiçek'le Özel Mülakat", (Yayımlanmamış), Ordu, 15 Mart 2003

Ordu Öğretilbilir Çocuklar Okulu öğrencileri için, Ordu Yetiştirme Yurdu çocukları için, Filistinli, Somalili, Çeçenistanlı, Halepçeli çocuklar için yazılan şiirlerin yanı sıra, kanser tedavisi gören çocuklar için yazılan şiirler bulunur.

3. “Çocuklara Ölüm Yakışmaz”³⁶ günümüzün çocuk acılarına duyarlı yaklaşımıyla dikkatleri çeker. Çocuk acılarının sorumluları arasında bizlerin de olabileceği gerçeğini dile getirir. Konularına göre resimlenen eser, genel itibarıyla, sevgi ve barış temasını, çocuk hayallerini ve üzüntülerini içerir. Eserin adı, daha sonraki basımlarında “Bir Çiçeği Sevmek” olarak değiştirilmiştir.

Kitap, “Hayat Kaldığı Yerden”, “Çocuklara Ölüm Yakışmaz” ve “Gökyüzü Şarkıları” olarak üç bölümden oluşur. Ağırlıklı olarak sevinç, hüznün, en fazla da acı bulunmaktadır. Ülkemiz çocuklarının acılarını dizelerine aktarırken, Bosnalı, Afganistanlı ve Somalili çocukların feryatlarını da unutmaz. Şiirleri vasıtasıyla okuyucularına çocuk acılarını hissettirir. Acıların ancak paylaşılarak azalacağına inanır.

4. “İnce Hüzünler Senfonisi”³⁷ şair için bir kırılma dosyasıdır. Çocuğun dünyasına yönelik şiirlerden, büyüklerin dünyasına yönelik şiirlere geçiş arz eder. Bu dosyadaki şiirlerde tema bakımından anne-baba sevgisi, ayrılık, yalnızlık ve aşk gibi konular işlenir.

Kitap “Anne Cüzü”, “İnce Hüzünler Senfonisi”, “Misak-ı Milli Sokağı No:37” ve “Adressiz Mektuplar” olmak üzere dört bölümden oluşur. İlk iki bölümde daha çok anne sevgisi ve özlem temi ile yoksul çocukların sorunlarını konu edinir. Üçüncü bölümdeki şiirlerde, çocuğun dünyasından büyüğün dünyasına bakan şiirlerle karşılaşırız. Son bölümde ise, ağırlıklı olarak aşk ve sevgi konusu işlenir.

5. “Yaban İncirleri”³⁸ Eser 13 hikâyeden oluşur. Şair bu hikâyelerde çocukluğuna ait hatıralarını öykü dili ile anlatır.

6. “Denizlere Söylenen Şarkı”³⁹, Bu eserde şairin daha önce yayınlanmış dört şiir kitabından seçilmiş 58 şiir bulunmaktadır. Kitap diğerleri gibi resimlerle süzlenmiştir.

7. “Anne Bu Şiirler Sana”⁴⁰, Eser anne konulu bir antolojidir. 98 yazara ait 130 şiir yer almaktadır.

³⁶ Kültür Bakanlığı Yay., Ankara 2001

³⁷ Akçiçek, Gökhan; İnce Hüzünler Senfonisi, Kumdan Yazılar Yay., İst. 2005

³⁸ Akçiçek, Gökhan; Yaban İncirleri, Salıncak Yayınları, İstanbul 2006

³⁹ Akçiçek, Gökhan; Denizlere Söylenen Şarkı, Kumdan Yazılar, İstanbul 2008 (Resimli)

⁴⁰ Akçiçek, Gökhan; Anne Bu Şiirler Sana (Antoloji), Ordu Belediyesi Kültür Yayınları, Ordu 2008